

IN MEMORIAM

MAJDA MEŠIČEK

(1927.-2011.)

Majda Mešiček, prof., rođena je u Zagrebu 12. ožujka 1927. godine u slovenskoj obitelji. Bila je dvojezična, hrvatski i slovenski bili su joj materinski jezici. Školovala se u rodnom gradu, gdje je, nakon položenog ispita zrelosti na IX. ženskoj gimnaziji, ak. god. 1946./1947. na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu upisala romansku grupu predmeta. Na sveučilišnom studiju, gdje su joj profesori bili Josip Jernej te akademici Petar Skok, Mirko Deanović i Josip Torbarina, 22. rujna 1951. godine diplomirala je francuski jezik i književnost i talijanski jezik, istovremeno stekavši napredno glazbeno obrazovanje. U dokumentaciji njezinoga diplomskog ispita, koju su potpisali akademici Veljko Gortan, Antun Barac i Mirko Deanović, u Arhivu Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu može se pročitati sljedeći opis završenog studija: “Diplomirala je Francuski jezik i književnost sa starim francuskim; Talijanski jezik i književnost te Historiju južnoslavenske književnosti i engleski jezik, sudjelovala je u radu Pedagoškog instituta, te su joj o tome izdane posebne svjedodžbe”.

Zaposlila se kao mlađi bibliotekar pripravnik 5. siječnja 1952. u tadašnjoj knjižnici Romanskog seminaru Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. U travnju 1957. godine pristupila je polaganju stručnog ispita prema *Pravilniku o pripravničkom stažu i stručnim ispitima za službenike u prosvjetno-naučnoj službi*, pred Ispitnom komisijom za polaganje državnoga stručnog ispita za zvanje bibliotekara i knjižničara, čiji su članovi bili Eva Verona i Branka Hergešić, a predsjednik Matko Rojnić. *Upitnik za ocjenjivanje službenika sa zvanjima službenika naučnih ustanova odnosno ustanova u oblasti kulture*, ispunjen 1958. godine na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, navodi da Mešiček Majda, po zvanju bibliotekar, na radnom mjestu u Romanskom seminaru, “[o]bavlja sve poslove u biblioteci /narudžbe knjiga i evidencija narudžbi, inventarizacija, katalogizacija, posuđivanje knjiga/ i financijski /budžetski/ poslovi ustanove”. Uz to, ona radi kao “[h]onorarni nastavnik Filozofskoga fakulteta u Zagrebu /Tečaj francuskog jezika 3 sata tjedno, za slušače koji upisuju francuski kao pomoćni predmet?”. Nakon više od dva desetljeća radnog staža, Majda Mešiček stekla je zvanje starijeg bibliotekara, u kojemu je i umirovljena.

Usavršavala se kako u svojoj temeljnoj struci, romanistici, odlazeći više puta na studijske boravke u Francusku, tako i u knjižničarstvu, kao aktivna članica Hrvatskoga knjižničarskog društva, tada Društva bibliotekara Hrvatske,

radom u tadašnjoj Sekciji za naučne knjižnice, te kao članica Odbora za bibliotekarstvo Savjeta za kulturu SR Hrvatske. Osim sudjelovanja na različitim knjižničarskim konferencijama, savjetovanjima i tečajevima, od 1963. do 1967. godine Majda Mešiček bila je jedna od urednika Vjesnika bibliotekara Hrvatske, u kojemu su objavljivani i njezini članci. Njezin primarni interes bila su pitanja hrvatskoga visokoškolskog knjižničarstva te zakonska regulativa knjižničarske struke.

Gotovo četiri desetljeća Majda Mešiček bila je sinonim za knjižnicu Romanskoga seminara, koju je tijekom radnog vijeka dva puta selila. Drugi je put to bilo 1963. godine, kada je knjižnica Romanskoga seminara dobila svoj namjenski prostor na drugom katu istočnoga krila novosagrađene zgrade Filozofskog fakulteta u tadašnjoj ulici Đure Salaja broj 3. Tiha i samozatajna, Majda Mešiček savjetovala je i upućivala u struku studente, demonstratore i mlade knjižničare koji su rado boravili u s godinama sve tješnjem prostoru knjižnice, čiji je fond stalno rastao. Naraštaji studenata, nastavnika i znanstvenika romanista i danas na signaturama knjiga lako prepoznaju njezin čitak i ispisan rukopis. Zajednički ulazni prostor s knjižničnim katalogima, uredski radni prostor i gotovo tri radna desetljeća dijelila je s Duškom Balogh, prof., voditeljicom talijanističke knjižnice. Upravo zahvaljujući stručnim kvalitetama, ali i nesebičnosti, toplini i srdačnosti dviju vrsnih knjižničarki, mnogi su mladi romanisti i talijanisti imali prigodu koristiti najbolji talijanistički i romanistički knjižnični fond u Hrvatskoj – a valja se prisjetiti, bilo je to vrijeme prije interneta – što im je znatno olakšalo ulazak u znanstvena i stručna područja koja će kasnije postati njihov poziv. Za svoj je rad Majda Mešiček uvijek dobivala samo pohvale, a za posebne zasluge u promicanju francuske kulture primila je i francusko odlikovanje “Palme Académique”. Majda Mešiček otišla je u mirovinu 30. rujna 1991. godine, a njezino umirovljenje označilo je početak kraja jednog važnog razdoblja u povijesti Odsjeka za romanistiku Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Preminula je 2011. u Zagrebu, a od nje su se oprostili kolege, nekadašnji studenti i prijatelji, među kojima su mnogi proveli svoje formativne godine kao demonstratori ili mlađi knjižničari u knjižnici Romanskoga seminara, čijoj povijesti Majda Mešiček neizostavno pripada. S kolegama knjižničarima posljednji se put susrela u prigodi svečanoga otvorenja nove zgrade Knjižnice Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 11. ožujka 2009. godine, kojemu je s veseljem nazočila.

Majda Mešiček svoje je suradnike i kolege obogatila stručnošću i oplemenila blagošću, dobrotom i prijateljstvom, i za to joj hvala i slava!

Sanja Roić, Marijana Mišetić, Nevla Raos